

ANY XV

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NUM. 720

Joan Lladó i Vallès

A Barcelona, on tenia la seva residència, ha mort el senyor Joan Lladó i Vallès.

El nom de Lladó i Vallès, tot i que ara fos desconegut de la juvenalla actual, altre temps assolí gran popularitat a Granollers i evoca dies de lluites aferrissades. L'advocat que suara ha traspasat a Barcelona, havia ocupat lloc preponderant en la política de la ciutat i de la comarca i s'havia distingit pel seu talent i sobre tot per la seva oratòria.

A les primeries del segle (anys 1903 ó 1904) fou candidat del partit d'Unió Republicana per a diputat a Corts i és d'ell la frase: «Hay derrotas que honran y triunfos que mancillan», que tant i tant s'ha repetit i que ell llançà després d'aquelles eleccions de la balconada estant del Cafè Nou, on hi havia el centre polític que patrocinava la seva candidatura.

L'any 1905, en altres eleccions que lluitava contra En Paja, regionalista, i En Travé, liberal monàrquic, es pacià una avinensa entre els regionalistes i republicans per a aconseguir millor la intervenció en els pobles i en l'acte d'escriutini, que es celebrà el dia següent a l'Ajuntament, la Junta d'interventors deixà de comptar uns vots — els de Montmeló — a favor d'En Travé i fou proclamat En Paja.

Remarquem que aquell fet — i segurament altres de semblants que es devien produir a tot Espanya — decidí al Govern a centralitzar a les capitals de província, i no de districte, els actes d'escriutini. El que esmentem, fou presidit pel magistrat senyor Zamora — un bon home — i és un dels episodis més típics de les lluites electorals d'aquell temps.

Per contra, poc temps després, l'any 1906, en ocasió de fer-se les eleccions de la Solidaritat Catalana, es donà el cas que en aquest districte, on primerament es produí aquell moviment, enc que fos amb caràcter local, En Lladó va haver de lluitar contra En Ignasi Girona, aquest regionalista i aquell republicà, però tots dos adherits a aquell moviment que va néixer dels fets del 25 de Novembre del 1905 i que culminà en l'oposició a la llei dita de jurisdiccions.

El significat polític i advocat, havia fet plataforma, per a la seva actuació a Granollers, de la qüestió dels expulsats de La Unió Liberal, que durant l'arg temps fou l'eix de la política local i comptava amb l'apoi dels republicans i d'altres elements del districte; però en aquelles eleccions que aparentment foren la «batalla contra el caciquisme», fou implantat el «vot corporatiu» i el diner va córrer en aquest districte en una abundància com mai no s'havia vist, i,

naturalment, el candidat republicà va perdre per tercera vegada.

Després d'aquelles eleccions el senyor Lladó deixà d'actuar en la política de Granollers i algun temps després es deixà de publicar el setmanari «La Razón», del qual ell n'era principal suport i des del qual es feren virulentes campanyes que encara hom recorda i se n'escriuria si no fos pel record d'«El Mosquit» i un sens fi de libels que es succeïren i des dels quals els polítics (?) locals uns als altres pretenien deshonrar-se.

A Barcelona, el senyor Lladó destacà en les fileres del partit radical i ocupà llocs preeminents en l'Ajuntament de la capital veïna. Ell era qui acabdillà el grup dit d'«El Intransigente», que no era pas ben ortodoxe i que es distingí per les seves campanyes contra el cap d'aquell partit, senyor Lerroux.

Durant la seva actuació preponderant en la política barcelonina i després també en el seu retir, dedicat als seus afers particulars, aquell qui un dia arrastrà rera seu les multiituds republicanes del nostre poble, no tingué el més lleu record ni per aquells que més es significaren i es sacrificaren en les lluites al seu favor.

Reposi en pau el polític traspasat, en qui ara nosaltres veiem — amb tots els respectes a la seva memòria — el candidat que cau com un bòlid a un districte o a una comarca, sense fer-hi arrels, sense cultivar-hi afectes que el lliguin amb aquells a qui ell, molt formalment, promet totes les benaurances del paradís. Ha plogut molt d'ençà d'aquells temps; però en política encara trobaríem molts que tenen una gran facilitat a posar afectes i encara més a despendre-se'n.

LLEGIU "LA GRALLA"

NOTICIARI

Revisat per la censura

Amics de Sabadell

Dimecres vespre passaren unes hores a nostra ciutat, on foren atesos pel senyor Vicens Ramoneda, el poeta Joan Arús i uns bons amics com ell també de Sabadell.

L'estada de l'inspirat poeta sabadellenc a Granollers sabem que es relaciona amb la pròxima publicació del seu llibre «Les absències», que va dedicat al nostre volgut amic senyor Ramoneda.

Accidents d'auto

Diumenge dematí a la carretera de L'Ametlla un auto, en el que hi anava una família segurament a passar el dia al bosc, envestí l'autòmnibus que fa el servei de passatgers de nostra ciutat a Santa Eulàlia de Ronçana.

El sinistre, tot i la forma com es produí, no va ocasionar sinó l'esglai i alguna baixagada dels que anaven en un i altre vehicle.

—Dimecres a la tarda un auto taxis de nostra ciutat envestí, a la plaça de Maluquer, un auto camió. El conductor del taxis no podia preveure ni pogué evitar l'envestida, perquè el camió, que estava aturat, sobtadament arrencà i se li interposà al seu pas.

Sortosament tampoc no es produí cap desgràcia, i del sinistre sols en sofriren des dels dos vehicles.

Visita a l'Hospital

Dimecres visitaren l'Hospital i Asil l'excomie de Güell i Mn. Pedragosa, el sacerdot que a Barcelona realitza una obra de la major eficàcia social.

Complimentaren els visitants el metge i l'administrador del nostre benèfic establiment senyors Manuel Piana i Francesc Sagalés, a qui degué ésser ben grat oír les alabances que feren del nostre Hospital l'il·lustre pròcer i el bon sacerdot barcelonins.

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campdera", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
P^{ca} Latamendi, 3er : Tel. 21234